

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2ObdoV/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 6098899854
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6098899854.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: GENARO INVESTMENTS LIMITED, so sídlom 229 Arch. Makariou III Ave, Meliza Court, 4th floor, 3105 Limassol, Cyprus, Registration No HE 138 109, právne zast. JUDr. Ing. Miroslav Chlipala, PhD., Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: G. G., bytom P., o zaplatenie 109 976,43 eur, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 32Cb/92/1998, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2016, č. k. 2Obo/11/2016-363 v spojení s opravným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2017, č.k. 2Obo/11/2016-378, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. marca 2004, č. k. 32Cb/92/1998-158 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 164 599,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť zaplatiť štátu na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici sumu 31 516,-- Sk ako doplatok na súdnom poplatku a sumu 622,50 Sk ako náhradu trov znaleckého dokazovania, rovnako do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobou podanou na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 10. novembra 1998 sa pôvodný žalobca spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s., domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1 894 916,20 Sk s 29% úrokom z omeškania zo sumy 648 761,60 Sk od 5. novembra 1998 do zaplatenia, titulom plnenia z úverovej zmluvy č. XXX-XXXXXXX-XXX-X z 15. júla 1994, pričom suma 804 004,-- Sk predstavovala zostatok nesplateného úveru, suma 648 761,10 Sk nezaplatené zmluvne dohodnuté úroky, suma 441 791,10 Sk nezaplatené úroky z omeškania a 360,-- Sk poplatky podľa sadzobníka. Pôvodný žalobca oznámil súdu podaním z 24. mája 2001, doručeným súdu 20. júna 2001, postúpenie pohľadávky na postupníka Slovenská konsolidačná, a. s., následkom čoho súd ďalej v konaní pokračoval s týmto právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Žalobca podaním z 21. augusta 2002 rozšíril svoju žalobu celkovo na sumu 3 313 144,99 Sk a súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 5. novembra 2002

túto zmenu navrhovanú žalobcom pripustil. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že veriteľ neposkytol úver 1 317 449,40 Sk v prospech žalovaného, keď uvedené finančné prostriedky boli použité na vyplatenie iného úveru, z ktorého bol dlžníkom brat žalovaného V. G., a preto žalovanému nevznikla povinnosť na zaplatenie žalovanej sumy.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Na základe oznámenia žalobcu o postúpení pohľadávky z 19. januára 2005, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13. januára 2011, č. k. 4Obo/157/2004-278 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila Slovenská konsolidačná, a. s., a aby na jej miesto vstúpila spoločnosť GENARO INVESTMENTS LIMITED. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. marca 2012, č. k. 4Obo/157/2004-274, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie nebráni tomu, aby bol úver poskytnutý na splnenie dlhu toho, komu sa poskytuje alebo tretej osoby, ktorý vznikol poskytnutím iného (predchádzajúceho) úveru, preto súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici následne rozsudkom z 24. apríla 2013, č. k. 32Cb/92/98-KI-303, v spojení s opravným uznesením z 3. februára 2016, č. k. 32Cb/92/1998-Pú-341, žalobe v časti o zaplatenie 105 082,98 eur vyhovel a zároveň zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi vo výške 10 406,66 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku (4 893,45 eur) žalobu zamietol z dôvodu, že v tejto sume bol žalobca uspokojený v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovaného. Proti opravnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. júna 2016, č. k. 2Obo/12/2016-357 z dôvodu nesplnenia náležitostí podľa § 205 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov odmietol, a na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 29. novembra 2016, č. k. 2Obo/11/2016-363, v spojení s opravným uznesením z 28. novembra 2017, č. k. 2Obo/11/2016-378, tento rozsudok potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, a preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil.

5. Proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2016, č. k. 2Obo/11/2016-363, v spojení s opravným uznesením z 28. novembra 2017, č. k. 2Obo/11/2016-378, podal dovolanie žalovaný. V dovolaní odvolaciemu súdu vytkol, že vo svojom rozhodnutí nevzal do úvahy uvedenie do omylu žalovaného nepravými údajmi v zmluve o úvere pôvodným žalobcom, z ktorého dôvodu je podľa názoru dovolateľa táto zmluva v rozpore s dobrými mravmi, a preto aj bola zo strany žalovaného vypovedaná. Z uvedeného dôvodu žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože dovolateľ nespĺňa podmienku povinného právneho zastúpenia v dovolacom konaní (§ 447 písm. e/ C. s. p.).

7. Podľa § 429 ods. 1 C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

8. Podľa § 429 ods. 2 C. s. p. povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

9. Požiadavka povinného právneho zastúpenia obsiahnutá v ust. § 429 C. s. p. sa vzťahuje na dovolateľa počas celého dovolacieho konania, t. j. aj vo fáze podania dovolania, kedy druhá veta ust. § 429 ods. 1 C. s. p. vyslovene uvádza, že dovolanie musí byť spísané advokátom. Z podaného dovolania, ako aj z obsahu spisu je zrejmé, že dovolanie spísané advokátom (prípadne osobou podľa § 429 ods. 2 C. s. p.) nebolo a rovnako, že dovolateľ v dovolacom konaní advokátom (alebo osobou podľa § 429 ods. 2 C. s. p.) zastúpený nie je. Dovolateľ bol zároveň o uvedenej povinnosti odvolacím súdom riadne poučený.

10. Napriek uvedenému súd prvej inštancie z dôvodu pochybenia pri prvotnom doručovaní napadnutého rozhodnutia a potrebe dovolaním napadnuté rozhodnutie doručiť opätovne do vlastných rúk žalovaného za účelom maximalizácie ochrany procesných práv sporovej strany pristúpil k výzve žalovaného z 28. apríla 2017, doručenej žalovanému dňa 5. mája 2017, v ktorej žalovaného vyzval na odstránenie tohto nedostatku, a teda na predloženie dovolania spísaného advokátom spolu s plnou mocou udelenou advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Žalovaný na uvedenú výzvu nereagoval.

11. Vzhľadom na nedostatok povinného právneho zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní podľa § 429, bolo potrebné dovolanie žalovaného v súlade s ust. § 447 písm. e/ C. s. p. odmietnuť bez toho, aby sa najvyšší súd zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.